

Prima instanță: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău (jud. V. Stratan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Vasca, E. Palanciuc, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Aviatehnologie”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Aviatehnologie” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Eurostar Co” cu privire la încasarea prejudiciului cauzat ca urmare a surpării gardului, împotriva deciziei din 15 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 01 iulie 2015 SA „Aviatehnologie” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Eurostar Co” solicitând încasarea sumei de 1895,04 lei ce constituie costul camerei de supraveghere video și a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 270 de lei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că SA „Aviatehnologie” este amplasată în imediata apropiere a SRL „Eurostar Co” care administrează piața auto din str. Burebista, nr. 110A, mun. Chișinău. Teritoriul este divizat printr-un gard care a fost ridicat de către pârât, fiind în raporturi de vecinătate.

A menționat că la 28 septembrie 2012 în adresa SA „Aviatehnologie” a parvenit nota de serviciu prin care s-a comunicat despre surparea gardului, prin măcinarea fundamentului. Prin scrisoarea din 28 septembrie 2012 a informat SRL „Eurostar Co” și Inspekția de Stat în Construcție despre pericolul surpării gardului. SRL „Eurostar Co”, prin răspunsul nr. 01-2b/473 din 07 noiembrie 2012, a comunicat că în cel mai apropiat timp va repara gardul, ceea ce nu s-a efectuat. În consecință, la 22 martie 2015 gardul s-a prăbușit.

A afirmat că în rezultatul prăbușirii gardului a fost deteriorată camera de supraveghere video, fixată pe pilonul amplasat pe teritoriul SA „Aviatehnologie”. În acest sens a fost întocmit actul de constatare. Suma de 1895,04 lei constituie costul camerei de supraveghere video, conform informației SRL „Exterior”.

A specificat reclamantul că prin somația din 08 aprilie 2015, a solicitat SRL „Eurostar Co” achitarea sumei de 1895,04 lei, însă somația a rămas fără răspuns.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău

s-a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de SA „Aviatehnologie” împotriva SRL „Eurostar Co” cu privire la încasarea prejudiciului cauzat ca urmare a surpării gardului; s-a încasat de la SA „Aviatehnologie” în beneficiul SRL „Eurostar Co” suma de 112 (o sută doisprezece) lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia din 15 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de SA „Aviatehnologie” și s-a menținut hotărârea din 30 noiembrie 2016 a Judecătoria Botanică, mun. Chișinău.

Pentru a concluziona astfel, instanța de apel a reținut că motivele invocate de SA „Aviatehnologie” și probele prezentate referitor la mărimea prejudiciului cauzat nu denotă faptul că camera de supraveghere video VE-8036G îi aparține SA „Aviatehnologie” cu drept de proprietate și care este mărimea prejudiciului cauzat.

De asemenea, a relevat că la materialele cauzei lipsesc probe ce ar atesta că gardul ce aparține cu drept de proprietate SRL „Eurostar Co” s-ar fi prăbușit pe teritoriul SA „Aviatehnologie” și în urma surpării gardului ar fi fost deteriorată camera de supraveghere video.

La 15 februarie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (Vol.II, f.d.51), SA „Aviatehnologie” a declarat recurs împotriva deciziei din 15 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că la examinarea cauzei au fost comise erori ce au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale.

Consideră că instanța de apel și cea de fond au interpretat eronat circumstanțele cauzei, nu au cercetat sub toate aspectele circumstanțele de fapt și de drept a acțiunii, nu au apreciat obiectiv înscrisurile prezentate și le-au interpretat în mod eronat.

Opinează că instanța națională nu a examinat efectiv probele recurentului, instanța de apel nu a asigurat caracterul echitabil a procesului, ceea ce reprezintă o încălcare a art. 6 § 1 CEDO.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 15 noiembrie 2017, iar SA „Aviatehnologie” a declarat recurs la 15 februarie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (Vol.II, f.d.51).

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost expediată participanților la proces la 29 decembrie 2017, conform scrisorii de însoțire (Vol.II, f.d.36), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Astfel, recursul se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Aviatehnologie”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Aviatehnologie”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurent cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SA „Aviatehnologie”.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Aviatehnologie” împotriva deciziei din 15 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic